

ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ФАКУЛЬТЕТ ОБЛІКУ І АУДИТУ

Кафедра обліку у державному
секторі економіки та сфері послуг

КУРСОВА РОБОТА

на тему:

*«Міжнародна діяльність як об'єкт обліку, аналізу та
оподаткування»*

Студентки 5-о курсу групи ОМОМ-11

Субчук Анастасії

Науковий керівник:

доц.,к.е.н.Жукевич С.М.

Національна шкала _____

Кількість балів:_____ Оцінка ECTS _____

Члени комісії _____

(підпис) (прізвище та ініціали)

(підпис) (прізвище та ініціали)

(підпис) (прізвище та ініціали)

Тернопіль - 2017

ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ФАКУЛЬТЕТ ОБЛІКУ І АУДИТУ

Кафедра обліку у державному секторі економіки та сфері послуг

РЕЦЕНЗІЯ

Наукового керівника _____

На курсову роботу студента _____

На тему: _____

Актуальність теми:

Самостійний характер роботи:

Недоліки:

Загальний висновок:

Науковий керівник:

« _____ » _____ 2017р. _____

Тема «Міжнародна діяльність як об'єкт обліку, аналізу та оподаткування»

ПЛАН

ВСТУП

1. Особливості міжнародної економічної діяльності
2. Сутність формування в обліку суб'єктів міжнародної діяльності
3. Облік експортно-імпортних операцій.
4. Поняття та особливості міжнародної торгівлі послугами в Україні.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ЗМІСТ

ПЛАН.....	3
ВСТУП.....	5
1. Особливості міжнародної економічної діяльності.....	6
2. Сутність формування в обліку суб'єктів міжнародної діяльності.....	12
3. Облік експортно-імпортних операцій.....	17
4. Поняття та особливості міжнародної торгівлі послугами в Україні.....	22
ВИСНОВКИ.....	29
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	30

ВСТУП

Міжнародна економічна діяльність країни є важливою складовою суспільства. Для України співпраця з іншими країнами світу має важливе значення, адже у такий не простий для нас час ми потребуємо, як ніколи, допомоги у розвитку економічних зв'язків.

Економічний розвиток у сучасному світі відбувається під впливом різноманітних факторів, таких як розвиток **різноманітних** технологій, прогрес наукової думки, інтернаціоналізація суспільного життя та інші.

Предметом роботи є система взаємодії України з іншими **країни** світу.

Об'єктом являється економічні відносини між країнами, що виникають у процесі функціонування суб'єкта господарювання.

Метою є збільшення теоретичних знань щодо міжнародної економічної діяльності та понять щодо її різноманітності.

1. Особливості міжнародної економічної діяльності

Міжнародна економічна діяльність України представляє собою неоднорідний та багатоаспектний предмет вивчення. Її можна розглядати в контексті національних інтересів, і в регіональному та глобальному масштабах.

У першому аспекті така діяльність є засобом досягнення підприємницьких і загальнодержавних цілей у процесі співробітництва із зарубіжними партнерами.

У другому, весь господарський механізм постає невід'ємною складовою світової економіки, елементом більш загальної системної цілісності, інтернаціональних ринкових структур.

Таким чином, під міжнародною економічною діяльністю слід розуміти систему господарських відносин між країнами світу. Головними формами міжнародної економічної діяльності є міжнародна торгівля, міграція робочої сили, вивезення капіталу та міжнародний кредит, міжнародні валютні відносини, міжнародне науково-технічне та виробниче співробітництво.

В історії міжнародна торгівля є першою і найважливішою формою міжнародних економічних відносин між народами та країнами.

Економічні відносини між купцями різних країн світу спостерігаються впродовж усієї історії людства. У стародавній Греції, Єгипті торгували продуктами харчування. Існує відомий факт про існування торговельного договору між Єгиптом та Вавилоном, який було укладено за 2,5 тис. років до н. е.

Ці торгові операції були невеликими за обсягами і проводилися в умовах воєн, пограбувань та піратства.

Міжнародна торгівля представляє собою найбільш розвинену форму міжнародних економічних відносин, яка за своїми розмірами та функціями посідає особливе місце у складній системі світогосподарських зв'язків та

опосередковує практично всі різновиди міжнародного співробітництва. За оцінками міжнародних експертів, міжнародна торгівля становить на сьогодні 80% усіх міжнародних економічних відносин.

Міжнародна торгівля - це сфера міжнародних товарно-грошових відносин, яка є сукупністю зовнішньої торгівлі усіх країн світу, вона складається із двох зустрічних потоків: імпорту та експорту.

У національному господарстві участь міжнародної торгівлі набуває форми зовнішньої торгівлі. Який в свою чергу включає міжнародний поділ праці.

Країни, які спеціалізуються виробництвом певних товарів та послуг, котрими обмінюються на світовому ринку є міжнародним поділом праці, які захищені своїм державним суверенітетом.

Важливою складовою поділу праці є його географічне чи територіальне розташування. Спеціалізації території формується природно-ресурсними чинниками, економічними, соціальними, історичними та національними особливостями.

Чим більший вибір взаємодіючих чинників і передумов може використати та чи інша територія або країна, тим більші її можливості участі в географічному поділі праці. Особливість географічного поділу праці, дає змогу вибору спеціалізації виробництва певних товарів та послуг.

На сьогодні відбувається подальше підвищення відкритості економіки, що передбачає усунення обмежень у міжнародному обміні товарами, послугами, робочою силою, технологіями тощо. Відносини здійснюються сьогодні у різних формах, основними з яких є світова торгівля товарами і послугами, міжнародний рух капіталів, міжнародна міграція робочої сили, міжнародний туризм, науково-технічне співробітництво, регіональна інтеграція країн тощо.

Відкритою економікою, називають систему, яка споріднена з іншими країнами механізмами експорту, імпорту та фінансових операцій.

Оцінюючи ступінь відкритості економіки, враховують те, що у міжнародних зв'язках, акцент певної країни може припадати як на торгівлю товарами, послугами так і на фінансові операції.

Витрати, які вкладаються в зростання накопичувального капіталу, називають інвестиціями, які проявляються в двох складових. Перша складова – це коли інвестується в основний капітал, а саме, збільшення та оновлення виробничого обладнання, придбання нових виробничих будівель тощо. Друга складова – це коли інвестується в товарно-матеріальні запаси, збільшується кількість сировини, яка в подальшому буде використана у виробництві.

Експорт товарів характеризується вивезенням товарів за кордон, головною метою є отримання прибутку від реалізації цих товарів.

Під імпортом товарів розуміють купівлю та ввезенням іноземної продукції з метою їх реалізації на внутрішньому ринку країни.

Експортно-імпортні операції можна поділити на дві групи. Перша - це торгівля товарами (взуття, посуд, меблі). Ще дані операції називають «видимим експортом та імпортом», оскільки їх переміщення можна відслідковувати. До другої групи належить торгівля послугами (банківські, транспортні, консалтингові), котрі ще називають «невидимим експортом та імпортом» через те, що вони не мають матеріального вираження.

Державний сектор пов'язаний з іншими елементами економічної системи через:

- чисті податки, які відображають кількість грошових надходжень, що сплачуються суб'єктами господарювання;
- державні закупівлі товарів і послуг, які включають в себе кошти держави, що витрачаються на придбання товарів і послуг, а також витрати на заробітну плату держслужбовцям;

- державні позики на фінансових ринках (при наявності дефіциту державного бюджету). (рис. 1)

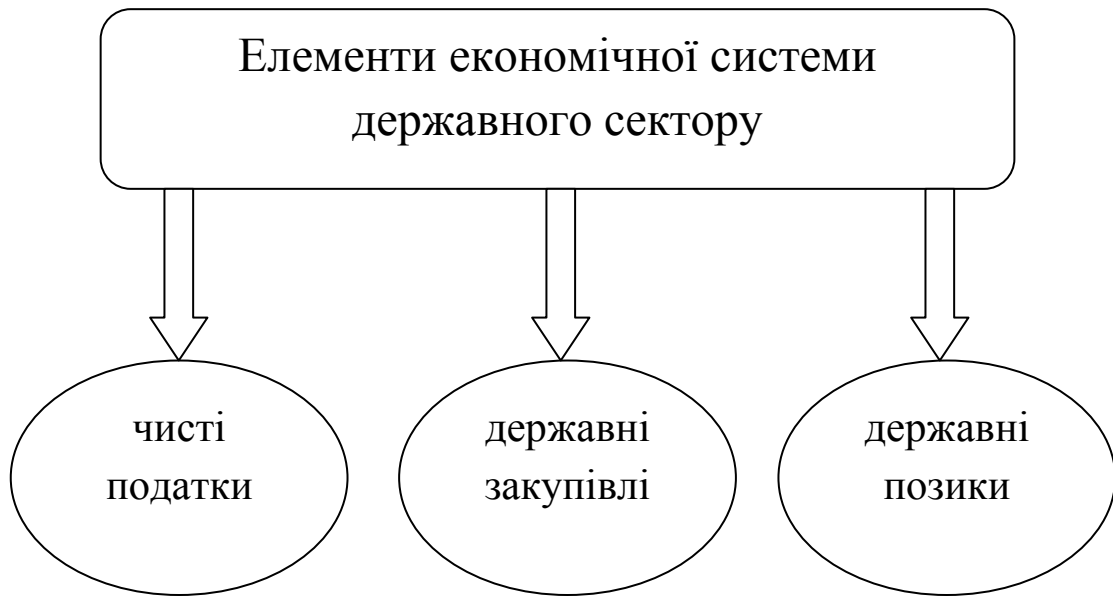

Рис. 1 Схема елементів економічної системи

Під чистим експортом NX розуміють різницю між величиною грошових надходжень експорту X і величиною грошових платежів по імпорту M :

$$NX = X - M$$

При експорті, котрий не покриває імпорт $X < M$, $NX < 0$, то різниця повинна бути оплачена позикою іноземних фінансових посередників або через продаж фінансових активів іноземцям. Даний потік котрий призводить до збільшення капіталу внутрішніх фінансових ринків, отримав назву «приплив капіталу».

При експорті, котрий перевищує імпорт $X > M$, $NX > 0$, спостерігається «відплив капіталу», тобто коли економічна система надає позики іноземцям або купує іноземні фінансові активи.

Систематизований запис операцій певної країни та протягом певного терміну між резидентами і нерезидентами, називають платіжним балансом. Статті даного балансу повинні відображати зовнішньоторговельні операції, послуги і експорт товарів, витрати туристів за кордоном та інші.

У платіжному балансі представлено фінансову сторону всієї міжнародної економічної діяльності, що в свою чергу породжує попит та пропозицію на іноземну валюту. У ньому відображаються доходи, котрі отримують резиденти від громадян інших держав.

Платіжний баланс можна розділити, на дві вертикальні частини: дебет і кредит. У першій частині ми бачимо прихід товарів та послуг, а у другій – відтік благ, за що резиденти країни отримують платежі. Також ми можемо спостерігати сальдо, це різниця між дебетом та кредитом.

Даний баланс складається з таких двох частин: рахунок поточних операцій і рахунок операцій з капіталом та фінансового рахунку.

1. Рахунок поточних операцій, даний рахунок охоплює товарний імпорт та експорт, витрати на послуги, а саме на товарну торгівлю, також на туризм та страхування. Його можна розділити на дві складові: рахунок торгівлі і рахунок невидимої торгівлі.

- рахунок торгівлі показує дані про експорт та імпорт товарів;
- рахунок невидимої торгівлі який надає інформацію про купівлю та надання послуг між резидентами та нерезидентами.

2. Рахунок операцій з капіталом та фінансовий рахунок який відображає рух фінансових активів та фінансових ресурсів з кордон та з-за кордону. Він складається з двох рахунків: операції з капіталом та фінансами.

Щодо рахунку операцій з капіталом, до нього відносять капітальні трансфери та придбання або продаж нематеріальних активів.

Фінансовий рахунок подає інформацію про такі операції:

- операції з прямими інвестиціями
- операції з портфельними інвестиціями
- операції з іншими інвестиціями

- операції з резервними активами.

Операції з прямими інвестиціями здійснюються не тільки для отримання доходу, але і для того щоб мати вплив на об'єкт інвестування.

Портфельні інвестиції – це коли інвестор вкладає свої кошти в цінні папери для збільшення свого доходу, без значної втрати ліквідності коштів.

Інші інвестиції включають в себе операції, які не входять до інших операції фінансового рахунку. До них відносять такі фінансові інструменти, як депозити, готівку, іноземні активи, позики та торгівельні кредити.

Резервні активи це ті активи, як і перебувають під контролем центрального банку країни(облігації, казначейські векселі, монетарне золото, готівка та депозити в іноземних валютах та інші).

2. Сутність формування в обліку суб'єктів міжнародної діяльності

Класифікуючи суб'єктів міжнародної діяльності враховуються принципові інтереси учасників ринкових відносин, рівні політики та масштаби при яких вона реалізується. Розрізняють такі рівні економічної діяльності:

- мікроекономічний;
- макроекономічний;
- між- або наддержавний. (рис.2)

Дані рівні можуть бути пов'язані як з збільшенням прибутку так і з створенням певних умов господарювання. Суб'єкти міжнародної діяльності можуть належати до одного з двох класів:

- підприємницького;
- регулювального.

Дана класифікація суб'єктів визначає їхній характер міжнародної економічної діяльності, права та взаємозв'язки.

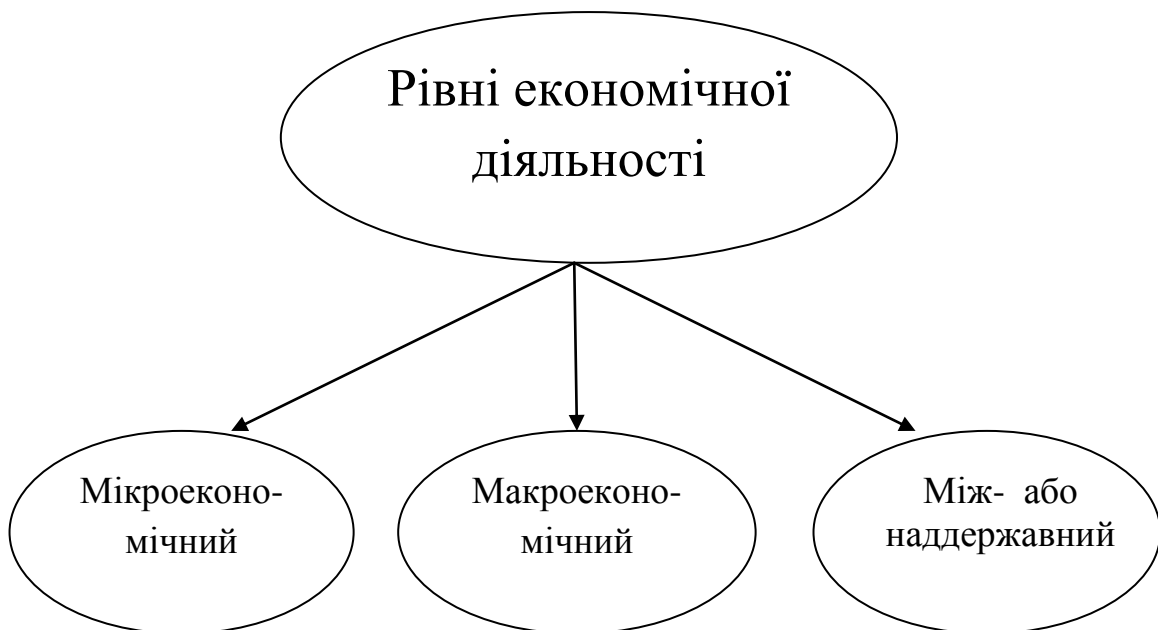

Рис. 2 Рівні економічної діяльності

Основною ланкою мікроекономічного рівня є створення умов самостійного підприємницького типу на ринку, спрямованих на досягнення гармонії з інтересами суспільства щодо показників прибутковості та комерційного обігу.

Юридичні, фізичні та організаційні структури які володіють певною дієздатністю та правами являються суб'єктами міжнародної підприємницької діяльності. Розрізняють такі види суб'єктів:

- фізичні особи;
- юридичні особи;
- об'єднання фізичних, юридичних, фізичних і юридичних осіб;
- структурні одиниці іноземних суб'єктів господарської діяльності;
- спільні підприємства з участю українських та іноземних суб'єктів господарської діяльності;
- інші суб'єкти господарської діяльності.

Щодо міжнародної діяльності на підприємницькому рівні вживаються заходи ринкової політики до комерційних структур.

Характерні цілі суб'єктів міжнародного бізнесу:

- збільшення особистого прибутку;
- розширення виробництва;
- пошук нових ринків збуту;
- зменшення тарифних перешкод;
- вирішення проблем щодо цінової політики.

Регулятивна мікроекономічна структура – це об'єднання підприємств, аудиторських та юридичних фірм у створенні яких могли бути залучені державні організації.

Для суб'єктів макрорівня міжнародної економічної діяльності характерні певні зв'язки, до яких можна віднести зв'язки між державами, між групами держав, між державами та міжнародними організаціями.

На макрорівні суб'єкти міжнародної діяльності виконують дві функції: господарська і регулятивна. Вони організовують передачу предметів за кордон та працюють над режимом такого співробітництва.

Інтереси на макрорівні щодо учасників міжнародного співробітництва можна поділити на два види:

- коли інтереси збігаються з учасниками міжнародного співробітництва;
- коли відбувається суперечність інтересів з учасниками міжнародного співробітництва.

Укладання угод з іншими державами про збільшення обсягів співробітництва та запровадження захисту вітчизняних виробництв щодо митної тарифікації, це відбувається у першому випадку, тобто коли інтереси збігаються.

У випадку суперечності інтересів, основною метою державної політики є приведення відповідності з інтересами суспільства в цілому інтересів приватних.

Структуру державного апарату класифікують органи у такі групи:

- загальнодержавні (Верховна Рада, Кабінет Міністрів);
- координаційні (Національний банк, Міністерство фінансів та ін.);
- галузеві (міністерства та відомства, що несуть відповідальність за діяльність галузей економіки);
- спеціалізовані функціональні (Торгово-промислова палата). (рис.3)

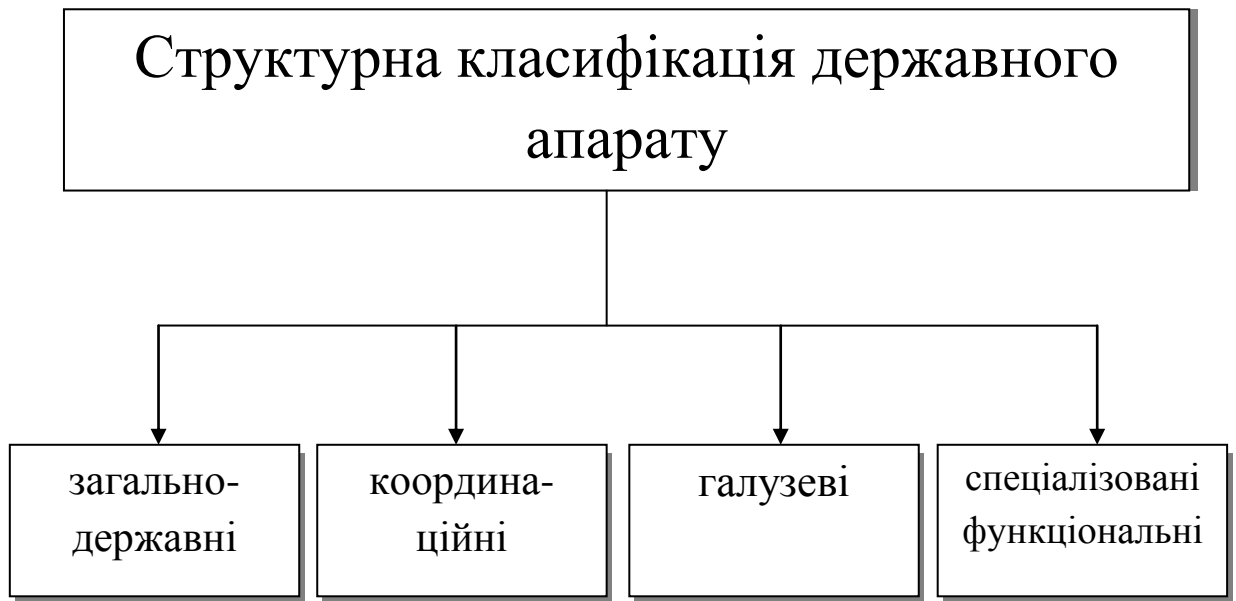

Рис. 3 Класифікація структури державного апарату

Основні завдання суб'єктів макрорівня:

- вдосконалення виробництва і тим самим збільшити випуск продукції;
- здатність конкурентоспроможності на міжнародному ринку, промислового розвитку та доступ до сировини;
- контроль внутрішнього ринку та недопущення продажів неякісних товарів;
- збільшення робочих місць, за рахунок розширення виробництва та покращення міжнародної співпраці;
- поліпшення стану бюджету за рахунок позитивного сальдо поточних операцій;
- правильний розподіл доходів щодо цінової політики та встановлення валютних обмежень;

Існує певна відмінність між поняттями «міждержавність» та «наддержавність», перше характеризується спільністю дій, а друге поняття є добровільною відмовою держав від властивого їм суверенітету.

Створюються нові інститути на міжнародному рівні з регулюючими функціями, що зумовлює перерозподіл повноважень та зміну впливів на економічні процеси. Відбувається зміна повноважень від національних до міжнародних регулятивних структур, що в свою чергу утворюється за допомогою багатосторонніх угод між країнами міжнародних відносин. За допомогою цих угод держави беруть на себе зобов'язання виконувати певні ті чи інші дії.

Міжнародна організація – це об'єднання різних держав на основі міжнародної угоди, для співпраці у різних галузях (економічній, політичній, культурній, правовій та ін.) для вирішення спільних питань чи організаційних проектів.

На сьогоднішній час встановлено, що міжнародні організації мають право вступати взаємини з іншими суб'єктами міжнародного права та укладати з ними певні договори. Розвиток міжнародних організацій призводить до збільшення способів вирішення міжнародних проблем.

3. Облік експортно-імпортних операцій.

Експортом називають продаж продукції, виготовленої в своїй країні, з подальшою метою використання чи перепродажу на території інших країн.

Згідно з Законом України «Про зовнішньоекономічну діяльність» експортом (експорт товарів) визнається – продаж товарів українськими суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності іноземним суб'єктам господарської діяльності (у тому числі з оплатою в не грошовій формі) з вивезенням або без вивезення цих товарів через митний кордон України, включаючи реекспорт товарів.

Експорт являється впливовою формою на міжнародне співробітництво. Існує велика кількість факторів які впливають на експорт, а саме:

- факторний розподіл;
- міжнародний фінансовий клімат;
- рух капіталів;
- рух робочої сили;
- багатосторонні домовленості між країнами та ін.

Різноманіття управлінських рішень маю значний вплив на експортну політику, як і на рівні країни так і на фірмовому рівні. Кожна країна старається підтримувати вітчизняного виробника. Основною метою експортної політики являється підтримка, розширення та вдосконалення виробництва, створення якісної продукції та мати здатність конкурентоспроможності.

Імпортом товарів називають купівлю та ввезенням її із-за кордону, на територію своєї держави для подальшого використання та реалізації.

Імпорт товарів надає певні переваги та можливості, а саме:

1. доступ до дешевших та якісних товарів;

2. доступ до товарів, які не виготовляються на території вітчизняної держави;
3. стимулювання національного виробництва виготовляти більш якісніші та конкурентніші товари;
4. розвиток технологій через налагодження виробництва з інноваційними партнерами.

Для політики імпортової оптимізації використовуються такі два інструменти:

- інструменти тарифного обмеження (митний тариф);
- інструменти нетарифного обмеження (квоти, ліцензії).

Для покращення економічного стану країни використовують імпортний фактор, а також для підтримки вітчизняного виробництва конкурувати з іноземними виробниками як в середині країни так і за її межами.

Реекспорт – це продаж та вивезення товарів за межі держави, які раніше були ввезені на територію держави.

У міжнародні практики реекспорт ділиться на дві групи:

1. прямий реекспорт (припускається, що товар завозиться на територію країни-резидента);
2. непрямий реекспорт (припускається, що товар не завозиться на територію країни-резидента, а безпосередньо відправляється до третьої сторони). (рис. 4)

Рис. 4 Види реекспорту

Існує так званий «збірний» реекспорт, який передбачає, що фірма-виробник для зменшення грошових витрат, розподіляє своє виробництво по різних країнах (де певна частина виробництва коштує значно дешевше), а потім ввозить все, як комплектуючі вироби або деталі для подальшої збірки.

При цьому використання реекспорту з точки зору економічної вигоди для підприємства має два напрямки. По-перше, зниження податкових витрат. При непрямому реекспорті товари, що не ввозяться на територію країни-резидента не підлягають нарахуванню ПДВ. Ввезені товари при реекспорті вивозяться без погашення митних платежів чи поверненням. По-друге значно зменшуються транспортні витрати на перевезення товару постачальника до покупця, що спричиняє збільшення економічної вигоди.

Реімпорт – це ввезення раніше вивезених товарів. Зворотній ввіз товару, раніше реалізованого за кордоном в рамках зовнішньоторговельної угоди купівлі-продажу. Реімпортом буде і зворотній ввіз товару, нереалізованого з консигнаційного складу, розташованого з-за кордоном. З причин пов'язаних із застосуванням меж митного, податкового та валютного контролю, приведені операції розрізняються суттєво.

Джерелом відмінностей виступають підстави реалізації угоди, в рамках якої відбувався попередній реімпорту, вивіз товарів за кордон. Отже, між

операцією, яка передбачає вивезення товару з митної території, і реімпортом того ж товару є прямий зв'язок, що встановлюється підлеглим характером реімпортних операцій.

Корисність реімпорту полягає у наданні можливостей розвитку ситуації, що склалася безконфліктним чином, як у відносинах з контрагентом, так і в рамках адміністративно-правових відносинах з контролюючими державними органами.

До реімпорту не належать товари, які були поставлені з країни на умовах тимчасового вивезення.

Найбільш поширені товариобмінні операції наведені в схемі (рис 5).

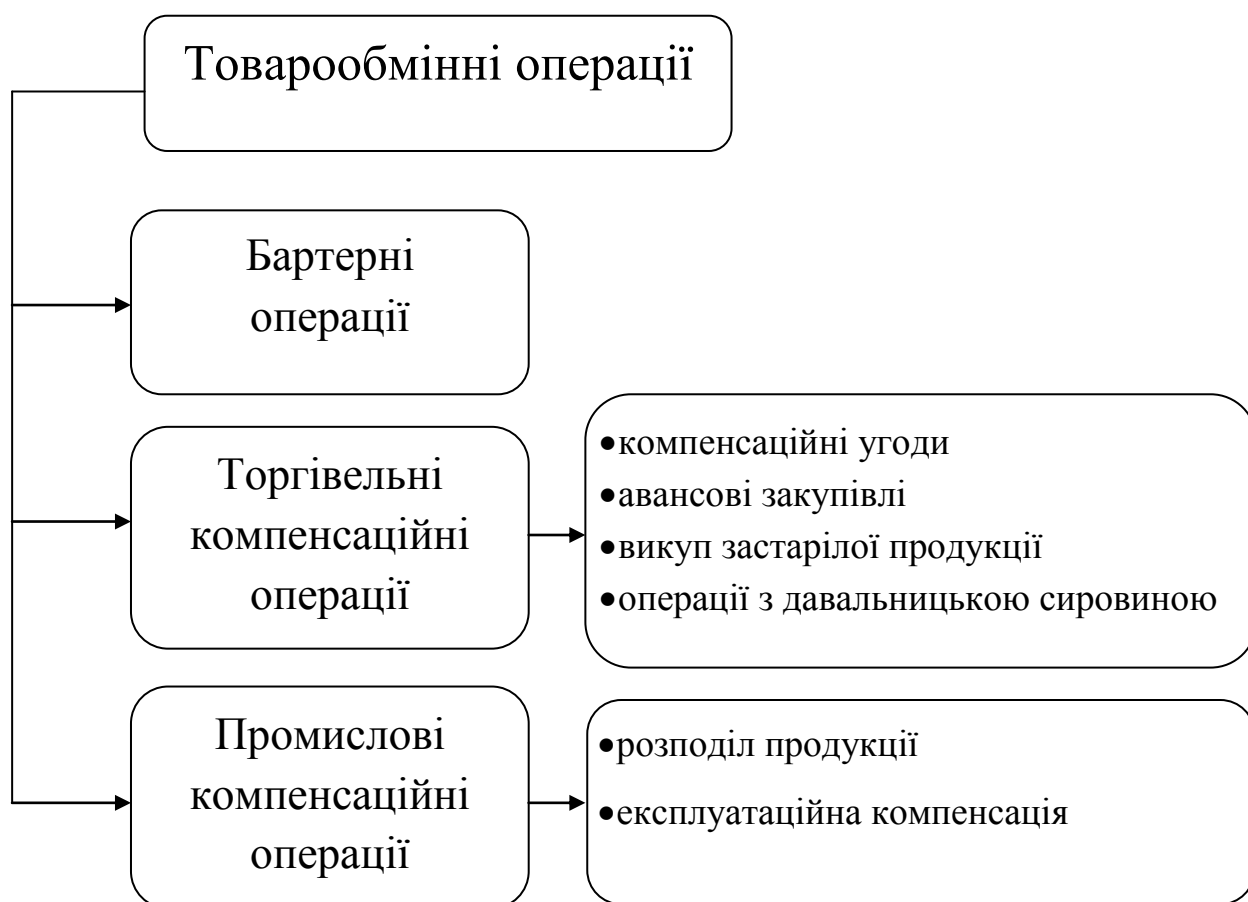

Рис. 5 Схема найпоширеніших товариобмінних операцій,

Товариобмінні, іншими словами бартерні, операції – це коли відбувається обмін товарами чи послугами без руху грошових коштів. При

бартерному договорі встановлюється кількість товарів чи послуг, які будуть поставлятися, або сума на яку повинні будуть поставитись товари чи послуги.

Для оцінки бартерних товарів встановлюються ціни, які визначаються суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності, при цьому враховуючи попит та пропозицію на момент укладання бартерної угоди.

Сторони здійснюють взаємні поставки товарів при такому товарообміні, як торгівельні компенсаційні операції. У компенсаційній угоді зазначається список товарів, які підлягають обміну, попередньо узгоджений контрагентами. Попередньо постачальники домовляються про кількість та обсяги поставок, а також встановлюють ціни на обмірювальні товари.

Поставки на компенсацію – це коли експортер може включити у свою майбутню експортну продукцію елементи, які виготовлятимуться у країні експортера. Типовим зразком такої угоди є коли відбувається реалізація великих технічних замовлень на виробництво обладнання машино-, літакобудування та інше.

Ще одним різновидом торговельних компенсаційних операцій авансові закупівлі. Ця угода передбачає що спочатку імпортер сплачує рівно половину грошовими коштами, а другу половину поставкою товарів, але ця поставка здійснюється попередньо.

Вигідною умовою цієї угоди є те, що експортер спочатку отримує матеріали, а вже потім виготовляє товар та здійснює експортні поставки.

Наступним різновидом є викуп застарілої продукції. За цією операцією відбувається часткова компенсація вартості нового обладнання та машин застарілими аналогами. Це широко використовують споживачі та виробники комп'ютерів та автомобілів.

Коли сировину однієї країни надають на переробку іншій країні, та готовий продукт повертають назад, такі товарообмінні транзакції називаються операціями з давальницькою сировиною. Такі операції

здійснюються через те, що одна країна володіє запасами сировини, а інша - промисловими потужностями, котрі необхідні для її переробки.

Промислові компенсаційні операції – це коли одна країна надає для використання іншій країні виробниче обладнання та промислові потужності для виготовлення товарів, при цьому оплатою за надане обладнання є продукція виготовлена за їхньою допомогою.

Угода про «розподіл продукції» представляє розподіл виготовленого товару між учасниками угоди, у пропорційних співвідношеннях.

Ще одним різновидом компенсаційних промислових операцій є механізм «експлуатаційної компенсації», при якому здійснюється введення промислового об'єкта, отримуючи відповідну компенсацію при його використанні, після чого відбувається передача об'єкта замовникові.

4. Поняття та особливості міжнародної торгівлі послугами в Україні

Міжнародний ринок послуг – це система міжнародних ринкових відносин, участь в якій беруть усі країни світу для купівлі-продажу різного роду послуг.

Можна виділити дві складові в системі міжнародної торгівлі послугами:

1. Виробничо-комерційні операції:

- а) лізинг;
- б) факторинг;
- в) франчайзинг;
- г) форфейтинг;
- д) інжиніринг;
- е) консалтинг;
- є) ліцензійний обмін;
- ж) міжнародні орендні операції.

2. Структурно-галузеві компоненти:

- а) інформаційні послуги;
- б) міжнародні транспортні послуги;

- в) міжнародний туризм;
- г) банківсько-страхувальні послуги.

Лізинг – це певна підприємницька діяльність, яка йде на інвестування власних чи запозичених коштів, полягає у наданні лізингодавцем у користування і на певний період лізингоодержувачу майна. Він складається з таких трьох організаційних форм:

- орендні форми;
- кредитні форми;
- торгівельні форми.

Об'єктами лізингу може виступати як рухоме так і не рухоме майно. Дане майно повинно бути у вільному обігу та не мати ніяких обмежень. Групи об'єктів лізингу можна поділити на рухоме та нерухоме майно.

До рухомого майна можна віднести:

- будівельну техніку;
- обладнання, яке призначене для промислового використання;
- усі види транспортного обладнання;
- засоби дистанційного зв'язку;
- ліцензії;
- комп'ютерні програми і т.д.

А нерухоме майно включає в себе:

- будівельні споруди , які призначені для комунального побуту, торгівлі та виробництва.
- газові та нафтові свердловини та гідротехнічні споруди.

Суб'єкти лізингу можна розділити на такі види, які наведені нижче.

(рис.6)

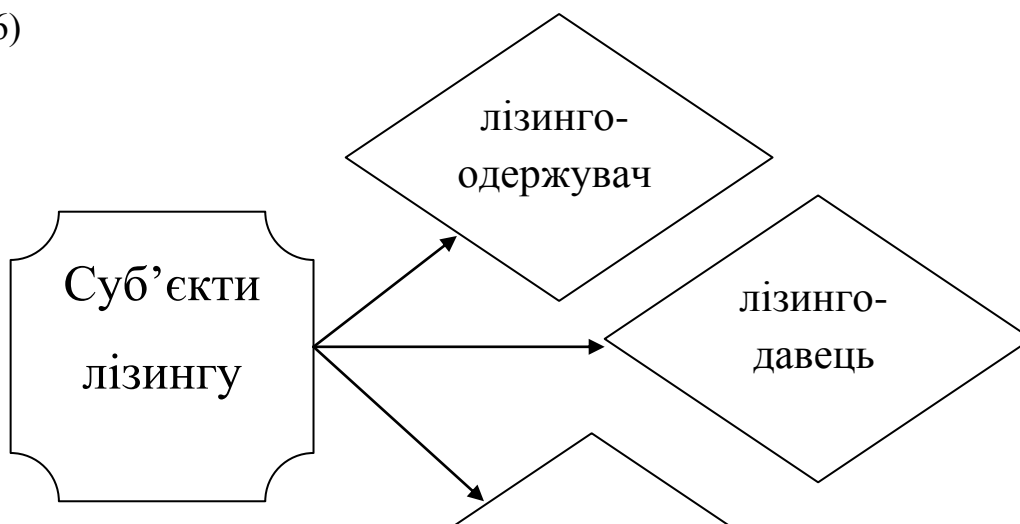

Рис. 6 Види суб'єктів лізингу

Лізиногодавцем можна назвати суб'єкта підприємницької діяльності, який передає об'єкти, які належать до лізингу за встановленим договором.

Лізингоодержувач - це той суб'єкт підприємницької діяльності, який отримує у користування за договором лізингу об'єкти.

Суб'єкт підприємницької діяльності який виробляє або ж продає своє майно, яке є об'єктом лізингу, називається продавцем лізингового майна.

Факторинг – це така фінансова операція, при якій експортер передає не довгострокові зобов'язання імпортера у формі векселя з гарантією спеціальній факторинговій компанії, для того щоб вона стягнула заборгованість з імпортера.

Значення міжнародного факторингу полягає у такому:

- для експортера стає простішим отримання коштів;
- експортер не несе ніяких валютних ризиків;
- підвищення ефективності розрахунків між клієнтами.

Франчайзинг – це така організація бізнесу, за якою компанія передає певній людині чи компанії право на продаж продукту і послуг цієї компанії. Розрізняють: франчайзер (продавець), франчайзі (покупець) та франшиза (об'єкт купівлі).

Існують різноманітні форми франчайзингу. Вибір франчайзингу залежить:

- від виду господарської діяльності;
- стабільності франчайзера і його місця на ринку товарів і послуг;
- особливостей ринку місцевого франчайзі.

Розрізняють такі три види франчайзингу:

1. Виробничий франчайзинг, найбільш представлений у виробництві безалкогольних напоїв, тобто коли надається технологія, певні елементи та обладнання для виробництва тієї ж продукції в іншій країні.
2. Товарний франчайзинг – це франчайзинг у сфері торгівлі на продаж готового товару.
3. Діловий франчайзинг, при цьому надається ліцензія особам чи компаніям на право відкриття магазинів чи їхніх мереж для продажу покупцям набору продуктів і послуг під ім'ям франчайзера.

Перевагами виступають;

- франчайзем отримує додаткові кошти та систематичні платежі;
- франчайзі не потрібен великий стартовий капітал;
- економія витрат та створення іміджу фірми для франчайзі.

Міжнародний форфейтинг – це складна фінансова операція, при якій експортер продає на безповоротній основі боргові зобов'язання імпортера, які він має з середнім терміном погашення у формі простого чи перевідного векселя з авалем фірми чи банку з форфейтингом.

Значення міжнародного форфейтингу полягає у такому:

- 1) поліпшується становище експортера з ліквідністю коштів чи майна, цінних паперів;
- 2) для експортера зникає валютний ризик, ризик неплатежу;

3) форфейтер отримує свій запланований прибуток як частину суми його витрат, яка покривається як експортером, так і імпортером.

Інжиніринг – це комплекс інженерно-консультаційних послуг, які пов’язані зі створенням об’єктів промисловості та сільського господарства, а також забезпеченням діяльності підприємств за широким спектром цілей їх маркетингової діяльності.

При комплексному інжинірингу, для спорудження його об’єктів необхідні такі складові:

- проектно-консультаційний інжиніринг;
- технологічний інжиніринг;
- будівельний інжиніринг;
- управлінський інжиніринг.

Міжнародний консалтинг – це форма комерційних інформаційно-фахових послуг, які спрямовані на надання ділової інформації щодо дослідження стану та прогнозування динаміки ринку товарів, послуг, ліцензій, технологій, цінних паперів, фінансових ресурсів і на оцінку умов та цілей розвитку експортно-імпортової діяльності, коопераційних проектів.

Консалтинг можна визначити як консультування продавців і покупців з широкого кола питань міжнародної економічної діяльності.

Різновиди консалтингових послуг:

- планування розвитку підприємств;
- фінансові питання;
- маркетинг та організація збуту;
- оподаткування;
- оцінювання та добір кадрів;
- організація та пошук інвесторів;
- структурна перебудова підприємства;
- розроблення нової продукції.

Оренда – це фінансово-комерційна операція з надання однією стороною – власником майна (орендодавцем) іншій стороні (орендарю) у тимчасове володіння та користування або у виключне користування на встановлений строк майна за певну винагороду (орендну плату) на основі орендної угоди.

Міжнародні інформаційні послуги – це продажі інформації суб'єктами, що володіють нею в одній країні споживачам інших країн.

Міжнародний інформаційний обмін – це передача і отримання інформаційних продуктів та надання інформаційних послуг одній країні через державний кордон іншої країни.

Об'єктами міжнародного інформаційного обміну є: документована інформація; інформаційні продукти та інформаційні ресурси; інформаційні послуги, засоби інформаційного обміну.

Міжнародні транспортні послуги – це перевезення різними видами транспорту, які здійснюються в процесі міжнародної торгівлі та (або) резидентами однієї країни в економічно виражених інтересах резидентів іншої країни. Виділяють різноманітні види транспорту, як і зображенні на малюнку.(рис. 7)

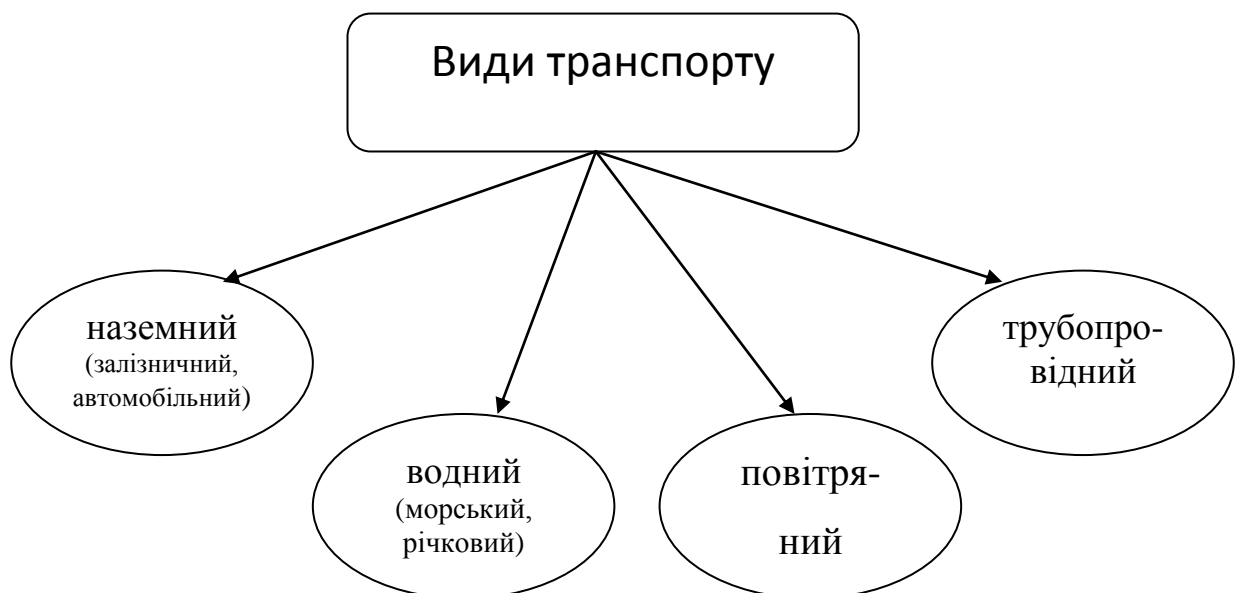

Рис. 7 Види транспорту

Усі ці види тісно пов'язані й взаємно доповнюють один одного. Усі види транспорту є складовими єдиної транспортної системи.

Транспортна система – це територіальне поєднання взаємопов'язаних видів транспорту, які, спільно взаємодіють, задовольняючи потреби населення в перевезеннях вантажів і пасажирів.

Міжнародний туризм – це реалізація комплексу туристичних послуг на території країни, у якій їх споживач є іноземним громадянином, причому отримання зазначених послуг є основним цільовим призначенням перебування споживача в цільовій країні, де він не веде оплачуваної діяльності.

Розвиток міжнародного туризму негативно впливає, тому це призводить до інфляції, знищенні навколишнього середовища, порушенню традицій місцевого населення і т.п.

Причини чому кількість подоружуючих збільшується:

- ріст доходів населення;
- скорочення робочого часу і збільшення вільного часу;
- розширення використання транспорту для туристичних поїздок (авіаційного, автомобільного та ін.);
- розвиток засобів комунікації та інформаційних технологій;

В організації та реалізації туристичних послуг беруть участь туроператори та турагенти.

Туроператор – це фірма чи певна організація або індивідуальний підприємець, які розробляють туристичні мандрівки, забезпечують їх функціонування, організують рекламу, встановлюють ціни на тури турагентам для випуску путівок та їх реалізацію.

Турагент – це фірма або індивідуальний підприємець.

ВИСНОВКИ

Всебічний аналіз різноманітних аспектів міжнародної економічної діяльності показує, що сучасна світова економіка поступово, набуває рис єдиної, цілісної системи, яка характеризується взаємозалежністю та взаємодоповнюваністю її складових елементів і ланок.

Міжнародна економічна діяльність України представляє собою неоднорідний та багатоаспектний предмет вивчення. Її можна розглядати в контексті національних інтересів, і в регіональному та глобальному масштабах.

Під міжнародною економічною діяльністю слід розуміти систему господарських відносин між країнами світу. Головними формами міжнародної економічної діяльності є міжнародна торгівля, міграція робочої сили, вивезення капіталу та міжнародний кредит, міжнародні валютні відносини, міжнародне науково-технічне та виробниче співробітництво.

Класифікуючи суб'єктів міжнародної діяльності враховуються принципові інтереси учасників ринкових відносин, рівні політики та масштаби при яких вона реалізується. Розрізняють такі рівні економічної діяльності: мікроекономічний; макроекономічний; між- або наддержавний.

Різноманіття управлінських рішень маю значний вплив на експортну політику, як і на рівні країни так і на фірмовому рівні. Кожна країна старається підтримувати вітчизняного виробника. Основною метою експортної політики являється підтримка, розширення та вдосконалення виробництва, створення якісної продукції та мати здатність конкурентоспроможності.

Міжнародний ринок послуг – це система міжнародних відносин обміну на основі міжнародного поділу праці та системи міжнародних економічних відносин, де основним об'єктом купівлі-продажу виступають різного роду

послуги. Даний ринок поділяється на виробничо-комерційні операції та структурно-галузеві компоненти.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Багрова І.В.* Міжнародна економічна діяльність України : навч. посіб. / І.В.Багрова, О.О.Гетьман, В.Є. Власик / за заг. ред. І.В. Багрової. – К. : Центр навчальної літератури, 2008. – 384 с.
2. *Вельяминов Г.М.* Основы международного экономического права / Г.М. Вельяминов. – М. : ТЕЦС, 2004. – 108 с.
3. *Киреев А.П.* Международная экономика : учеб. пособие / А.П. Киреев. В 2-х ч. – М. : Межд. отношения, 2011.
4. *Козик В.В.,* Зовнішньоекономічні операції і контракти: навч. посіб. / В.В.Козик, Л.А. Панкова. – К. : ЦНЛ, 2010. – 608 с.
5. *Сухарський В.С.* Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності: теорія, методологія, практика: навч. посіб. / В.С.Сухарський, В.В.Сухарський, В.І. Охота. – Тернопіль : Астон, 2005. – 464 с.
6. *Циганкова Т.М.* Міжнародна торгівля: навч. посіб. / Т.М.Циганкова, Л.П.Петрашенко, Т.В. Кальченко. – К. : КНЕУ, 2012. – 488 с.
7. *Новицький В.Є.* Міжнародна економічна діяльність України: підручник / В.Є. Новицький. – К. : КНЕУ, 2003. – 948 с.